

phố vàng

*trở giấc dậy giữa thu vàng xuống phố
hàng cây đời tình ái thả lên cao
nét môi say ôi nét biếc hoa đào
chan sát muối lời em còn lại đó
và hồn anh phố vàng lên mấy độ
quay chân về vùng vẫy với ưu tư
cùng sân ga tiễn biệt một chiều thu
còn ảo ảnh một vòng tay xa xót
khi con tàu dồn khúc ném lời hoang
anh bước đi trong tiếng gió ung vàng
đời tình cũng một lần trao trả hết
bên cuộc sống đã vô vàn thua thiệt
thì tiếc gì một chút mộng rời tay
nhưng thương ơi đôi mắt dấu đêm dài
còn vẫn đó mỗi thu vàng xuống phố*